

**Силабус навчальної дисципліни
«ІСТОРИЧНА АНТРОПОЛОГІЯ»**

Галузь знань: 03 Гуманітарні науки

Спеціальність: 032 Історія та археологія

Освітня програма: Історія та археологія

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Курс: Ia

Семестр: 1

Факультет	Історичний
Кафедра	Всесвітньої історії та методик навчання
Викладач(-и)	Гордієнко В'ячеслав Володимирович доцент кафедри всесвітньої історії та методик навчання v.hordienko@udpu.edu.ua
Лінк на освітній контент дисципліни	https://moodle.dls.udpu.edu.ua/course/view.php?id=7247
Статус дисципліни	Навчальна дисципліна вибіркового компонента
Загальний обсяг дисципліни: кредити ЕКТС / години	5/150
Обсяг дисципліни (години) та види занять	Денна форма: лекції (20 год.), практичні (16 год.), самостійна робота (114 год.)
Політика дисципліни	<p>Академічна добросердечність. Вивчення курсу супроводжується формуванням в аспірантів принципів академічної добросердечності, запобіганням явищам прямого академічного плаґіату в їх письмових роботах. Очікується, що письмові роботи і випускні кваліфікаційні роботи аспірантів будуть цілком оригінальними текстами, виконаними самостійно. Використання чужих ідей і тверджень у текстах аспірантів відбуватиметься згідно із загальними правилами цитування. Аспіранти під час поточного, модульного та підсумкового контролю не використовують недозволені засоби і самостійно виконують навчальні завдання. Порушення принципів академічної добросердечності передбачає відповідальність, згідно з «Кодексом академічної добросердечності Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.</p> <p>Відвідування занять. Для успішного проходження курсу та складання контрольних заходів необхідним є вивчення навчального матеріалу за кожною темою.</p> <p>Креативна ініціатива здобувача вищої освіти. Креативна ініціатива аспіранта під час освоєння дисципліни всіляко підтримується, оскільки це сприяє формуванню творчої особистості і є умовою становлення фаховості історика та його здатності діяти неординарно в ситуації невизначеності, відмові від шаблонності і стереотипності в дослідницькій та виховній роботі.</p>
Що будемо вивчати?	Галузь історичної науки, а у вужчому значенні – теоретико-методологічний підхід в історичній науці, для якої головним об'єктом дослідження є людина, зокрема її історичні та етнічні типи, а не окремі історичні події та процеси. Для історичної антропології властиве цілісне розуміння суспільства як єдності економічної структури, соціальної організації та культури, тобто «всієї сукупності соціальних відносин»
Чому це треба вивчати?	Для засвоєння змісту наукового напряму «Історична антропологія», формування в аспірантів уявлень про основи нової історіографічної парадигми – антропологічно орієнтованої історії, про її підходи до вивчення минулого, проблематики, а також вироблення в аспірантів навичок застосування здобутих теоретичних уявлень і практичного досвіду в конкретній дослідницькій роботі. Вивчення дисципліни дає аспірантам уявлення про історію формування нового наукового напрямку, його витоки і зв'язки з іншими гуманітарними дисциплінами та науковими напрямами, наділяє аспірантів розумінням місця цього напрямку в загальному процесі зміни дослідницької парадигми в сучасній історичній науці, ознайомлює аспірантів з проблематикою і прийомами історико-антропологічного дослідження, дає навички застосовувати на практиці зазначені прийоми, впроваджувати їх у дослідницький процес.

Яких результатів можна досягнути?	У результаті освоєння курсу аспіранти отримують знання про основні етапи складання напряму «історична антропологія», витоки його формування, варіанти цього напрямку в різних національних дослідних традиціях, основні джерела, які використовувались у дослідженнях з історичної антропології та методи їх аналізу, проблематику історико-антропологічного дослідження. Крім цього, аспіранти формують уміння застосувати історико-антропологічні підходи до вивчення історичного процесу, критично оцінювати й узагальнювати отриману в результаті застосування цих методів інформацію, застосовувати отримані знання в галузі вирішення дослідницьких завдань, застосовувати прийоми історико-антропологічного дослідження в процесі роботи над кандидатською дисертацією, використовувати основні форми наукового дослідження на основі сучасних міждисциплінарних підходів.
Як можна використати набуті знання та уміння?	Освоєння курсу «Історична антропологія» сприяє формуванню в аспірантів таких компетентностей: Здатність засвоювати та використовувати комплекс знань із світової та національної культури; залучатися до культури через процес духовного спілкування та відчуттів; засвоювати культуру у співтворчості; виробляти моделі поведінки орієнтовані на загальнолюдські цінності. Виявлення знань та розуміння наукових основ певної тематичної області, методології дослідження історичного процесу у національному, європейському та світовому контекстах. Вміння працювати, отримувати результат, ухвалювати рішення та відповідати за них. Знання законів наукового, соціального і професійного мислення, володіння комплексним, інтеграційним, історичним, динамічним, ситуаційним, системним підходами до наукового аналізу, здатність практично послуговуватись методами історичного дослідження.
Зміст дисципліни	Тема 1. Історична антропологія: предмет, завдання і методи дослідження Тема 2. Історична антропологія та соціальні науки Тема 3. Історія ментальностей. Ментальний світ Середньовіччя Тема 4. Історична антропологія в Італії: MICROSTORIA Тема 5. Історія повсякденності: предмет і методи дослідження Тема 6. Гендерна історія: проблеми становлення та еволюція Тема 7. Історія тіла: предмет і методи дослідження Тема 8. Історія тіла в епоху Середньовіччя
Обов'язкові завдання	Під час навчання аспіранти виконують завдання для самостійної роботи, контрольні роботи, проходять тестування (поточне і модульне), виконують індивідуальне навчально-дослідне завдання (ІНДЗ) у формі реферату, есе, доповіді, повідомлення, мультимедійної презентації, інтерв'ю, усного опитування, створення структурно-логічної схеми тощо.
Міждисциплінарні зв'язки	Викладання «Історичної антропології» відбувається у тісній взаємодії з дисциплінами: Історіографія всесвітньої історії, Джерелознавство історії України, Методологія історії, Архівознавство, Основи історичного музеєзнавства, Персоналії української історії, Історіографія історії України, Історія археологічної науки, Історія європейської ментальності, Мемуаристика.
Інформаційне забезпечення (з репозитарію, фонду бібліотеки УДПУ та ін.)	1. Дюпон-Мельниченко Ж.-Б., Агадуров В. Французька історіографія ХХ століття. Навчальний посібник для студентів гуманітарних факультетів вищих навчальних закладів. Львів: Класика, 2001. 170 с. 2. Зашкільняк Л. Сучасна світова історіографія: Посібник для студентів історичних спеціальностей університетів. Львів: ПАІС, 2007. 312 с. 3. Нові підходи до історіописання / за ред. Пітера Берка. К.: Ніка-Центр, 2010. 368 с. 4. Яковенко Наталя. Вступ до історії. К.: Критика, 2007. 375 с.
Поточний контроль	Поточний контроль проводиться на кожному семінарському, занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки здобувачів вищої освіти із зазначеної теми (у тому числі, самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на семінарських заняттях та набутих практичних навичок під час виконання ІНДЗ.

Підсумковий контроль

Екзамен

Розробник

Гордієнко В'ячеслав Володимирович